

STORA UTSKOTTETS betänkande N:o 66 i anledning av Landskapsnämnder framställning till Ålands landsting rörande lagen angående ändring av särskilda paragrafer i förordningen om jakt av den 20 oktober 1898, given den 23 februari 1923 samt om antagande av jaktlag för landskapet Åland.

N:o 66.

Landstinget har i avseende å utlåtande till stora utskottet remitterat förenämnda framställning jämte Finans- och Ekonomiutskottets däröver avgivna betänkande.

Utskottet har granskat framställningen och funnit det framställda förslaget ur jaktvårdssynpunkt fylla synnerligen högställda ^{detsamma/} matt. Utskottet har emellertid ansett i vissa avseenden allt för mycket betaga befolkningen möjligheten att till sitt livsuppehälle utnyttja det jaktbara villebrådet. Synnerligast är detta förhållande beträffande de särskilda slag av sjöfåglar, ifall förslaget oförändrat skulle godkännas, i vissa delar av landskapet praktiskt taget icke kunna vidare vara föremål för jakt. Då sjöfågeljakten likväl mångenstädes i landskapets skärgårdskommuner är ett livsvillkor för befolkningen, har utskottet icke ansett sig kunna i alla delar omfatta Landskapsnämndens förslag, utan företagit däri särskilda ändringar, vilka enligt utskottets förmenande icke komma att äventyra villebrådsstammens bestånd och förkovran.

Vad först harjakten inom landskapet vidkommer, så har utskottet ansett Landskapsnämndens förslag innebära en alltrör brådstörtad övergång från den ena ytterligheten till den andra. Likväl kan utskottet icke dela Finans- och Ekonomiutskottets förslag att jakt å hare skulle vara tillåten redan under oktober månad, främst därför, att yngsta kullen ungar före den 1 oktober ännu icke hunnit bliva fullvuxna. Utskottet har därför velat föreslå en medelvag och tillåta harjakt mellan den 1 november och 31 december.

Enär upplyst blivit att knipan av misstag blivit upptagen under mom. 2 i stället för mom. 3 i § 19, har utskottet vidtagit harav påkallad rättelse

Finans- och Ekonomiutskottets förslag till ändring av mom. 3 och har i sistsagda paragraf har på anförda skäl vunnit utskottets under stöd, dock sålunda, att jakt å svarthane skall vara tillåten redan från den 1 september.

Beträffande orrhönans fredande hava äikterna inom utskottet varit delade i det att röster hava avgivits t.om. för fågelns fullständiga fridlysning. Utskottet har likväl beträffande denna fågel likasom ock beträffande orrtupp stannat vid samma åsikt som Landskapsnämnden. Med hänsyn till ovanstående ändringar rörande tiden för sjöfågelskytt bortfallar sista momentet uti ansagda paragraf såsom överflödigt.

I anseende till den ändring uti harens fridlysningstid, som Landskapsnämndens förslag uti utskottet undergått, bör förbudet mot begagnandet av hund vid jakt gälla från och med den 1 januari till och med den 31 oktober. I övrigt har ifrågavarande lagrum ansetts böra förbli va oförändrat.

Paragraf 28 mom. 4 förbjuder att vid jakt å sjöfågel inom skargården använda maskindriven farkost. Samma förbud anser utskottet böra gälla jämväl beträffande sjöfågeljakten å landskapets insjöar och träsk varför orden "inom skargården" böra utgå ur momentet.

Då Utskottet anser, att premiering för dodande av rav under tiden från den 1 april till den 1 oktober är en alldeles onödig utgift för landskapet, föreslår utskottet, att §§: 29 och 30 borde ur lagen utgå.
för-

Beträffande §: 33 mom. 1 föreslår utskottet sådan ändring att påbudet om alternativt kungörande i kyrka om hunds intagande, måtte helt och hållet utgå såsom innebarande ett föråldrat sätt att till allmänhetens kännedom bringa meddelanden av detta slag. Vidare har utskottet ansett lösenpenningen för hund kunna höjas till 100 mark med av Landskapsnämnden förslaget tillägg av fem mark för varje dag den hållits intagen.

Mom. 2 uti sista §: stadgar straff för den, som har till sed att vissa tider om året låta sin hund kringstryka i skog och hage samt längs stränder, där villebråd har tillhåll. I anseende till att tillämpningen av detta stadgande kan stöta på synnerligen svåra bevisfrågor, har utskottet ansett straffet böra drabba envar, vars hund anträffas kringstrykande, oberoende om förhållandet kan utredas hava övergått till sed hos vederbörande ägare eller icke. Med hänsyn till att kring-

strykande hund kan störa villebråd jämväl å holmar och skär samt under alla tider av året, har utskottet ansett stadgandet böra gälla även dessa samt året om .

Stadgandet uti §: 34 har utskottet ansett böra antagas oförändrat Paragraf 35 borde, enär jordägare och jakträttsinnehavare, som i sin gård eller trädgård anträffar främmande katt, bör kunna avlagsna densamma därifrån på mindre radikalt sätt enligt utskottets formenande tillämpas endast beträffande katt, som anträffas å ägor och jaktmarker, dock icke närmare än 300 meter från bostadstomt.

Enär utskottet funnit oegentligt, att paragraf 39 talar om denna "förordning" har detsamma föreslagit ordets ersättande med "landskapslag." Som en direkt följd av utskottets förslag att från lagen utsluta paragraferna 29 och 30 böra paragraferingen samt eventuellt hänvisningar i enlighet härmed ändras.

I anseende till ovanstående får utskottet därför föreslå

att lagen av den 23 februari 1923 angående ändring av särskilda §§: uti gällande förordning angående jakt icke måtte av Landstinget antagas att gälla inom landskapet, men att Landstinget daremot ville godkänna det av Landskapsnamnden framställda förslaget till jaktlag sålunda:

att §§: 1-18 antagas oförändrade;

att §: 19 erhåller följande lydelse;

§ 19.

Jakt å annat nyttigt villebråd vare tillåtet under följande tider:

1) Hare från den 1 november till och med den 31 december; dock vare frukt- och trädgårdssnållare berättigad att jämväl under övriga tider av året avliva hare inom odlingsområdet, men sålunda erhållen fångst må ej tillsalubjudas

2) Gräsand, bläsand, stjärtand, krickand, ärta, skedand, vildgås, morkulla och beckasin från och med den 1 augusti till och med den sista februari;

3) Ejderhane, knipa, sjöorre, vigg, vitbuk, brunand, alfågel samt stor och småskrake eller präcka från den 1 september till och med den 20 maj;

4) Svärthane från och med den 1 september till och med den 31 maj.

5) Orrhöna från och med den 15 augusti till och med sista november.

6) Orrtupp från och med den 15 augusti till och med sista februari.

7) Björktrast från och med den 1 juli till och med den sista februari;

att §§: 20, 23 antagas oförändrade.

att §: 24 erhåller följande lydelse:

§ 24.

Under tiden från och med den 1 januari till och med den 31 oktober må hund icke begagnas vid jakt, utom för rävs uttagande ur lya samt å fågel från och med den 1 augusti.

På särskild ansökan må dock Landskapsnamnden bevilja pålitlig person tillstånd, för ett år i sänder att under fridlysningstid på snöbetäckt mark, dock ej längre än till den 1 april, begagna drivande hund till rävjakt.

att §§: 25-27 antagas oförändrade.

att §: 28 antages i följande lydelse:

§ 28.

Hädanefter vare förbjudet

att för fångst använda förgiftat lockbete;

att för fångande av nyttigt vilt använda giller, av vad slag det vara må;

att för jaktbruk, annat än för saljakt i öppna havet eller vid jakt uti havsbandet använda gevär av militärmodell med kaliber understigande 8,5 millimeter; samt

att vid jakt å sjöfågel använda maskindriven farkost"

att §§: 29 och 30 antagas likalydande med §§: 31 och 32 i Landskapsnamndens förslag

att §: 31 erhåller följande lydelse:

§ 31.

Kringstryker hund, som jagar eller ofredar villebråd, å främmande jaktmark, må jaktmarkens ägare eller

innehavare den in

innehavare den intaga och underrättade därom genast ägaren om han känd är, eller låte i annat fall kur göra om intagandet inom åtta dagar i å orten spric tidning; och vare ägaren skyldig att utlösa hunden med etthundra mark, tillökta med fem mark för varje dag den hållits intagen. Utlöses ej hunden inom åtta dagar efter det kungörelsen ägt rum, vare hunden förvärdad till den, som den intog. Dock ha ve ägaren rätt, så länge hunden i hans värge är, som den intog, densamma efter nyssnämnda grunder lösa.

Till straff, ej överstigande tjugi dagsböter, vare den förfallen, vilkens hund kringstryker i skog och hage samt å holmar och skar.

att paragraf 32 antages likalydande med paragraf 34 i Landskapsnamndens förslag;

att paragraf 33 erhåller följande lydelse:

§ 33.

Jordägare och jaktrattsinnehavare äge döda katt, som anträffas å hans ägor eller jaktmark på minst trehundra meter från bostadstomt.

a att §§: 34 - 36 antages likalydande med §§: 36 - 38 i Landskapsnamndens förslag.

att §: 37 förändras sålunda.

§ 37.

För skogs- eller jaktvården å kronans eller landskapets mark anställd tjänsteman, betjänst och edsvuren skogsvakt, så ock enskild jaktvårdare eller för jaktvården anställd person, som avlagt ed, äge i mål, som angår förbryttekse mot denna landskapslag och av honom angivas, själv vittna på satt genom 11 § 17 kap. R.B. är kronobetjänst tillåtet.

Mariehamn, den 14 december 1923.